

Valehteletko itsellesi?

Aia varenteie, aia ainakaan itsellesi. – Uskallatko avata silmäsi ja katsella ympäröivää elämääsi ilman menneisyydessä opittuja asenteita? Uskallatko kyseenalaistaa käsityksesi elämästä, kuolemasta ja mitä kaiken tämän jälkeen on?

Saatamme luonnostamme elää "huput silmillä," mutta joskus on paikallaan avata silmänsä katsomaan todellista ympäröivää todellisuutta.

Psyykeemme vuoksi on toki hyvä, ettemme ajattele koko ajan elämän raakaa todellisuutta. Tunteemme ja elämäntapamme ulkopuolella kuitenkin saattaa olla ihmeellisiä asioita ja niitä tutkistelleme hieman tämänkertaisessa tekstissäni.

*"Näin sanoo Herra, joka loi taivaan. Hän on Jumala, joka valmisti maan ja teki sen. Hän sen vahvisti, eikä Hän sitä autioksi luonut. Asuttavaksi hän sen valmisti: Minä olen Herra, eikä ole muuta Jumalaa. En Minä ole puhunut salassa, en maan pimeässä paikassa. En ole sanonut Jaakobin jälkeläisille: Etsikää Minua tyhjyydestä. Minä Herra puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä on oikein." Jes.45:18–19[*JKR]*

Valhe ja totuus ovat edessämme, kuin tienviittoina ohjaten matkamme suuntaa niistä syntyvien valintojemme mukaan. Uskon, että jokaisen ihmisen olisi hyvä vähintäänkin muutaman kerran elämässään pysähtyä pohtimaan todellisuutta ja tarkoituksellisuutta. Haluankin meidän hetkeksi pysähtyvän muutaman kysymyksen äärelle, ikään kuin havahtuen elämän todellisuuteen.

Ensimmäinen kysymys liittyy aikaan, jossa olemme. Mietipä miljoona vuotta eteen-, tai taaksepäin. Miksi juuri nyt on sinun vuorosi elää ja tehdä valintoja? Meistä jokainen lienee tuntevan ihmisiä, jotka ovat nukkuneet jo pois. Heidän aikansa on päättynyt, mutta me olemme vielä elossa. *Minne he katosivat?* Päätyikö kaikki yhdessä hetkessä lopullisesti ja sen jälkeen "ei mitään"? Joka tapauksessa vuorosi vastata elämän haasteeseen on juuri nyt!

Toinen kysymys liittyy tarkoituksellisuuteen. Miksi jokin "voima" on tehnyt sinut ja minut? Mitä tämä on? Mikä sai aikaan näin hienon, mutta monimuotoisen elinympäristön kaikkine osaluueineen? Kysyn itseltäni ja haluan sinunkin kysyvän; *"ihanko sattumalta näin kävi?"* – Olisiko mahdollista, että näin järjestäytyneet elinympäristö syntyisi tyhjästä, ilman mitään käskijää?

Kolmas kysymys liittyy asemaamme. Ajattele miljardi kilometriä joka suuntaan, ja tässä, koko kaikkeuden keskellä olet sinä. *Miksi?* Kuka laittoi sinut tänne? Oletko kenties etuoikeutetussa asemassa, saadessasi elää, hengittää, liikuttaa jalkojasi, käsiäsi ja ajatella pienellä päälläsi? Herää kysymys, mahtanemmeko olla jollekulle vastuussa annetusta elämästä? Entä, jos eräänä päivänä olet elämäsi antajan edessä vastaamassa Hänelle, miten elit ja ajattelit??

Neljäs ajatus liittyy monimuotoisuuteemme. Miksi ajattelemme, tunteilemme, ylläpidämme erilaisia olemuksia, kuten kulttuureja, lakeja ja talousasioita? Miksi opiskelemme, teemme työtä ja lopulta kuolemme? Mikä on järjestelmä, peli tai komentokeskus, josta tämä kaikki on syntynyt tai annettu? Kuka oikeasti määrää asumisemme rajat?

– Onko kenties niin, että jokin ulottuvuus, mitä ei tieteellisin keinoin pystytä mittaamaan, olisi kuitenkin todellisempaa, kuin jaksamme uskoa?

Näitä kysymyksiä voisi esittää rajattomasti elämäämme ja olemiseemme nähden, mutta mikä on sinun käsityksesi? Miten mietit kaikkeutta ja olemustasi sen keskellä? Uskallatko kyseenalaistaa ja jättää kysymyksiä vaille vastauksia? Itselleni jää monta kysymystä avoimeksi, koska kaikkeen ymmärryksemme ei yllä tai emme löydä vastausta.

Oletko koskaan **kyseenalaistanut** esimerkiksi **tiedettä?** Senhän varjolla meitä viedään kuin "heikkomielisä." – Tieteen nimissä sanotaan jokin valtavan iso luku, "muutamia miljardeja vuosia," ja heti uskomme, kerta toisensa jälkeen! – Vaikka tiede on enimmäkseen teorioita ja olettamuksia muutaman pienen faktan ympärillä, saatamme uskoa siihen "kuin kirveen silmään!"

– Alkuräjhdys on yksi hienoimpia keksintöjä. On vain niin kummallista, että räjähdysksen seurauksena syntyi tällainen järjestäytyneet aurinkokunta, jossa kaikki pysyvät, ja ovat kohdillaan! Uskallatko kyseenalaistaa uskoasi siihen?

Eliot, kukin lajinsa mukaan, ovat kehittyneet miljardien vuosien aikoina, vai mitä? Ihminen *kätevimpänä* ravintoketjun huipulla, on keksinyt ja nähnyt kaiken tämän! Miten ihmeessä juuri sinä sait enemmän, kuin "veljesi apina"? *Vähän, kun olet onnekas!* – Mutta uskotko, että apina on kuitenkin onnekkampi syödessään banaania, kun ei tarvitse pelätä polveutuneensa ihmisestä?!

*"Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, joka on valmistanut sinut äidin kohdusta asti: Minä olen Herra, joka teen kaiken, joka yksin levitin taivaan ja avarsin maan. Kuka oli Minun kanssani?" Jes.44:24[*JKR]*

Minua ei haittaa se, **miten kaikki on saanut alkunsa,** tultiinko räjähtämällä, vai mikä oli synnyttävä voima. – Tärkeämpää on tajuta se, ettei tämä ole järjellä selitettävissä. Tieteellä on "pahasti pallo hukassa" siinä, miten tyhjästä voi tulla räjähdys, tai miten olemattomasta voi yhtäkkiä tulla olevaa ja vieläpä elävää, itsestään toimivaa ja ajattelevaa?! – Rehellisen tiedemiehen on tunnustettava avoimesti, että jotain puuttuu tietämystemme rajoissa. On myönnettävä, että "jonkin" on täytyneet laittaa tälle kaikelle alkusysäyksen, mutta mikä?

Toisinaan ajattelen, että **tyhmyytemme suojelee** myös meitä itseämme. – Kestäisikö psyykeemme todellisuuden tajuamista? – Ihminen, tämä "hormonipommi" elää tavoitellen himoitsemiaan asioita ja niin tehdessään hänen ei tule niin ajatelleeksi päiviensä kulumista.

*"Sekin on Jumalan lahja, jos Jumala antaa ihmiselle rikkautta ja tavaraa sekä sallii hänen syödä siitä, saada osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa. Hän ei tule niin paljoa ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon." Snl.5:18–19[*JKR]*

- Toisen ihmisen läheisyys saa unohtamaan liian suuret ajatukset. Rakkaus ja erilaiset tunteet ihmisten välillä ovat kuin pimennysverho todellisuuden karulta maailmalta. *Kuka nämäkin tuntemukset on ihmiseen laittanut?* - Voisin kysyä, rakastanko oikeasti vaimoani? En tiedä, mutta kuitenkin rakastan! Hän on lahja elämän antajalta, hänen viereensä käperryyn jälleen paeten elämän todellisuutta. Mutta todellisuus kaikkeudesta ei silti katoa. - Ei, vaikka sitä ajattelisin tai olisin ajattelemta.

Seuraavaksi "nurkkaoppi." Tarkoitin tällä, että olet rakennuksen vieressä ja sinulle tullaan ilmoittamaan, että *"nurkan takana on jotain."* - Et ole nähnyt, mutta kuinka uskoa sellaiseen, mitä ei ole nähnyt? - Mutta voiko myöskään sen perusteella väittää, ettei siellä mitään ole? Nurkan takana voi siis olla mitä vain, ja ennen kuin pääset katsomaan, olet täysin uskosi varassa. - *Miten ohitat tämän?* Valehteletko itsellesi vetäen peiton silmiesi ylle väittäen, että *"mitään ei ole. Kuolema tulee ja kaikki on osaltasi siinä."*

"Me vaellamme näet uskossa emmekä näkemisessä." 2.Kor.5:7[*JKR]

Nyt vielä yksi kysymys; **MIKÄ KANNATTAA?**

- Tämä ajatus tarvitsee hieman rehellisyyttäsi ja avointa ajattelua. Entä jos sittenkin meitä ollaan vastassa? Jospa tuonpuoleisuus ei olekaan vain muutaman "hörhön" keksintö ja kohtaammekin siellä koko kaikkeuden Hallitsijan, Jumalan, joka on saanut tämän kaiken aikaan? - Älä valehtele itsellesi, vaan kysy, onko mahdollista, - onko niin, että olisimme osa suuren Jumalan järjestelmää, jossa pelin nimi on se, että saamme elämämme aikana valita voittoa varten tarvitsemamme asiat?

Mitä enemmän pohtii Jumalaa ja Hänen suunnitelmiaan, sitä järkevämmältä se kuulostaa. Siinä olisi vastaus kaikkeen, niin olemiseemme ja sen tarkoituksellisuuteen. Siinä olisi vastaus myös ihmisen syyllisyyteen ja hyvän ja pahan väliseen taisteluun. Jumalassa on ainut teoria, jossa kaikki osa-alueet osuvat kohdilleen, saumattomasti ja toimivasti! - Uskallatko ajatella sitä?

- Olisiko Hän "Jumala," joka on saanut tämän kaiken aikaiseksi?

"Minä teen valon ja luon pimeyden, tuotan onnen ja luon onnettomuuden: Minä, Herra, teen kaiken tämän." Jes.45:7[*JKR]

Ajattelepa myös sitä, että ihminen vapaassa tahdossaan teki pahojaan, kuitenkin Jumala lähetti oman Poikansa korjaamaan ongelmamme. Hän tahtoi antaa anteeksi ja sovittaa meidät itsensä kanssa.

- Elämän tarkoitus löytyy lopulta "voittaessa pelin," eli pääsyilpun saamisessa taivaaseen.

- Jos Kaikkivaltias Jumala on luonut olemisemme ja tämän näkyvän ulottuvuuden, niin ei ihme, että kaikki on kohdillaan, juuri niin kuin pitääkin.

- Jos Jumala on säätänyt kaikelle rajat, joita emme voi ylittää, se selittää myös järkemme rajallisuuden. Ihmisinä ilman Jumalaa olemme tyhmiä ja ajattelemta vain näkyvän ulottuvuuden rajoissa. Kuitenkin nurkan takana on ulottuvuus, josta voimme saada kosketusta Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen kautta.

Toimiiko "Jeesus teoria"? - Oman elämäni vaiheita muistellen, totean, että mitään niin toimivaa ei elämässäni olekaan, kuin JEESUS!

Jos ajattelen, että ajatus Jeesuksesta olisi vain mielikuvituksen tuotetta, niin kovin voimallinen olisi mielikuvituksen! Niin monta ihmettä ja parantumista on tapahtunut rukoillessani Jeesusta, että olisi suorastaan pelottavaa olettaa, ettei Jumalaa ole! Olisihan se vallan merkittävää, jos joku saisi jalan kasvamaan pelkällä ajatuksen voimalla liki pari senttiä, tai toinen häivyttää tuskallisen kivun vain toteamalla; *"Jeesuksen nimessä, parane!"* - Näitä kohdaten Jeesuksen seurassa kymmenien vuosien aikana, en voisi valehdella itselleni, ettei Jumalaa ole, voitko sinä? ([Ps.53:2-5](#))

Todellisuus paljastuu eräänä päivänä. Tänään on kysymys vain siitä, haluammeko varautua siihen?

Mietin, mitä menetän elämässäni uskolleni ja Jumalalleni? - En tiedä menettäneeni mitään. En osaa sanoa, mitä voisin enempiä pyytää elämältä. - Uskoni on varjellut monelta, mutta silti Luojani lahjana olen saanut perheen, jonka isänä yritän kunniallisesti selviytyä isyyteni osasta. Rakas vaimoni ja lapseni ovat tuoneet paljon iloa elämäni, samoin harrastukseni ja ystäväni. Kysyn, mitä minulta puuttuu? - Ei mitään! ([Ps.23](#))

Kaiken tämän ajallisen rinnalla saa tuntea Jeesuksen läsnäoloa, rauhaa ja mikä parasta, kaikki syntini ovat anteeksiannetut! - Jeesuksen työ Golgatalla takaa sen!

Houkuttaako sinua enemmän valheellinen elämä? Ovatko seksuaaliset hurjastelut, juopottelut tai muut konnuudet elämäsi sisältöä? - Elit elämäsi muutamia kymmeniä vuodet omistautuen himoillesi ja eräänä päivänä se kaikki vain loppuu. Sekö on unelmiesi täyttymys?

Ole rehellinen itsellesi ja kysy, etkö tahtois antaa Jeesuksen tuoda elämällesi todellista tarkoitusta? Etkö tahtois varautua tuonpuoleiseen, jospa se sittenkin on totta? Entäpä jos puheet taivaasta ja helvetistä ovatkin totta?

- **Et menettäisi uskoessasi Jumalaan mitään.**

Päinvastoin, saat Hänen seurassaan rikkaan ja luonnollisen elämän. Juuri kaikkiin elämäsi kysymyksiin tarjotaan vastausta Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan Pojassa. - Ilman uskoa Häneen, olet kadotettu, täysin ilman toivoa. Uskallatko jäädä tyhjyytesi keskelle, vai uskallatko tänään tulla Jeesuksen tykö?

"Jeesus sanoi hänelle: 'Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo Minuun, elää, vaikka olisi kuollut. Eikä kukaan, joka uskoo Minuun, kuole ikuisesti. Uskotko tämän?'" Joh.11:25-26[*JKR]

Pasi Kallio
Solujohtaja / Nettityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio